

W NASZEJ RODZINIE

„Świętość nie jest luksusem wybranych, ale jest zwykłym obowiązkiem Twoim i moim”

Bł. Matka Teresa z Kalkuty

KALENDARZ LITURGICZNY NA MARZEC

04.marca – Św. Kazimierza, królewicza; żył w XV w.; był synem króla Kazimierza Jagiellończyka, matką była Elżbieta córka cesarza Niemiec Albrechta II, miał pięciu braci. Święty urodził się na Wawelu 03.10.1458 r.; najpierw wychowywał się pod opieką matki, a od 10. roku życia jego wychowawcą i nauczycielem był Jan Długosz, a potem jeszcze znany humanista Kallimach. Był nieprzeciętnie zdolny. Zmarł na gruźlicę w wieku 26 lat w Grodnie; szczątki jego złożono w katedrze wileńskiej. Jest głównym patronem Litwy. W dzień św. Kazimierza (Kaziuka) w diecezji wileńskiej sprzedaje się obwarzanki, pierniki i palmy.

07.marca - Świętych Perpetui i Felicyty, mężatek, męczennic; żyły w III w. Za panowania cesarza Seweryna, oskarżono je jako chrześcijanki i skazano na śmierć przez pożarcie na arenie przez dzikie zwierzęta.

08.marca – Św. Jana Bożego, żył w XV w., założył zakon bonifratrów dla obsługi chorych i opuszczonych .

13.marca – Św. Krystyny z Persji, dziewicy, męczennicy; żyła w VI w., padła ofiarą krwawych prześladowań chrześcijan przez króla perskiego Chozroesa I.

14.marca – Św. Łazarza z Betanii, położonej kilka kilometrów od Jerozolimy; był kawalerem, mieszkał z dwiema siostrami Marią i Martą; wskrzeszony przez Pana Jezusa; jego dom niezależnie od okoliczności zawsze stał otworem dla Pana Jezusa.

17.marca – Św. Patryka, biskupa; żył na przełomie IV/V w. Ojczyzną Patryka była Wielka Brytania. W wieku 16 lat został porwany przez irlandzkich korsarzy – przez 6 lat był w ich niewoli jako pasterz owiec. Zbiegłszy do Francji kształcił się w dwóch najgłośniejszych szkołach misyjnych. Po święceniach biskupich, wysłany przez papieża do Irlandii dla głoszenia tam Ewangelii. Irlandia cześci św. Patryka jako swojego apostoła, ojca i patrona.

19.marca – Św. Józefa, oblubieńca NMP

25.marca – Zwiastowanie Pańskie

CO SŁYCHAĆ U SKAUTÓW JURAJSKICH?

Kulig

Kiedy tylko pojawił się śnieg, starsi i młodszy skauci z radością wyciągnęli sanki i zorganizowali kulig po pięknych polach i łąkach naszej gminy. Do wspólnej zabawy dołączyli ministranci z Parafii NMP Królowej Polski z Zawiercia.

Bal karnawałowy

Karnawał zakończyliśmy balem przebierańców zorganizowanym wspólnie z dziećmi i młodzieżą z Ośrodka Pomocy Dziecku i Rodzinie w Górze Włodowskiej. Dzięki uprzejmości Pani Dyrektor Lidii Łakota bal odbył się w Szkole Podstawowej we Włodowicach. Każdy kto chciał mógł przebrać się w strój własny lub zapewniony przez organizatorów. Nie zabrakło gier i zabaw oraz pysznych ciast upieczonych przez rodziców skautów.

Udane zimowisko skautów.

Skauci Jurajscy wraz z młodzieżą z Parafii NMP Królowej Polski z Zawiercia wyjechali na coroczny obóz narciarski do Zwardonia. Przez pięć dni pod okiem opiekunów doskonalili swoją jazdę na nartach oraz na snowboardzie. Jak zwykle pogoda dopisała. W ciągu dnia jeździliśmy na naśnieżanym stoku Rachowca a wieczorami odbywały się ciekawe zajęcia podczas tzw. pogodnych wieczorków. Z niecierpliwością czekamy na przyszłoroczne ferie zimowe !!!

dh. Dorota Wnuk

JAK PRAWIDŁOWO WCISKAĆ KIT

Czyli o propolisie i jego zastosowaniu.

Witam po przerwie. Dzisiaj chciałbym wam troszkę zagaić o kicie... pszczelim inaczej propolisie.

Czym w ogóle jest propolis?

Jest to kleista masa o różnych barwach. Od żółtego przez zielony, czerwony, aż do ciemno brązowego. Na zimno twardy i kruchy, w temperaturze ciała jest lepki, plastyczny i ciągliwy (mocno przywiera do palców). A topi się w około 800C.

Z czego jest zrobiony?

To jest słodka tajemnica pszczół. Wiemy o nim tyle, że zawiera: żywice, woski roślinne, wosk pszczeli, olejki eteryczne. To stanowi dopiero 70% składu. A reszta? To tylko te małe stworzenia wiedzą. A one nie trzymają się stałego przepisu.

Po co pszczolom kit?

Nam nazwa „kit” kojarzy się z uszczelnieniem w starych oknach.

I pszczoły nim uszczelniają swój ul. Ale to jest funkcja dodatkowa. Jak wiadomo pszczołki uwielbiają porządek i sterylność i w tym pomaga im propolis.

Ale jak to pomaga?

Propolis posiada niesamowite właściwości

bakteriobójcze, grzybobójcze a nawet wirusobójcze. Dla tego pszczoły polerują nim komórki, gładzą chropowate powierzchnie i zabezpieczają ostre elementy. A nawet gdy dostanie się do ula coś czego nie są w stanie wynieść, a mogło by się zacząć psuć, szczelnie zaklejają propolisem zachowując sterylność w ulu.

A co propolis daje nam?

Dawniej był szeroko stosowany w medycynie ludowej, zwłaszcza jako środek przeciwbólowy. Potem został zaniechany i tylko był używany w produkcji politur, i lakierów. Obecnie znów do niego powracamy w postaci maści i roztworów spirytusowych.

To jak może nam pomóc?

Maść stosujemy w leczeniu oparzeń, odmrożeń, odleżyn, grzybicy, łuszczycy i wyprysków. Emulsję w zapaleniu gardła oraz chronicznych schorzeniach przewodu pokarmowego. A roztwór spirytusowy zasusza i przyspiesza gojenie ran.

Gdzie można to zdobyć?

Emulsja jest to roztwór spirytusowy propolisu z wodą. A ten że roztwór i maść można przyrządzić samemu, jak i zakupić. Jest w niektórych aptekach, można pytać pszczelarzy jak i szukać w Internecie.

Pozdrawiam Mikołaj Trzebuniak

ROOTZMANS

Zespół ROOTZMANS rozpoczął ten rok koncertem charytatywnym w Żarkach oraz trasą koncertową z legendą polskiej sceny reggae Maleo Reggae Rockers grając m.in. w Opolu, Warszawie czy Stalowej Woli. Niedługo będziemy mogli spodziewać się kolejnego teledysku promującego płytę Rootzmans oraz koncertu z zespołem ENEJ, który odbędzie się 18 marca w Zabrze w klubie CK Wiatrak.

GOŚCINNIE

Mimo gwałtownie zachodzących wokół nas zmian cywilizacyjnych nadal możemy dostrzec istniejące i podtrzymywane

dawne obyczaje kulturowe naszych małych miejscowości – nierzadko kosztem swojej rodziny i wolnego czasu.

Długie, zimowe wieczory skłaniają nasze gospodynie do spotkań, które mają zawsze ciepły, rodzinny charakter. Nie tak dawno na jedno z takich spotkań przybyła p. Aneta Pilis, która specjalizuje się w zdrowej żywności, polecając wszystkim zainteresowanym różnego rodzaju diety, herbatki, kosmetyki pozwalające nam na wydłużenie zdrowotności ciała wieku średniego. Namawiała szczególnie do możliwie częstego przygotowywania surówek owocowo – warzywnych, które dostarczają maksymalnej ilości makro- i mikroelementów ważnych dla organizmów w czasie zimy. Nasze panie w zamian oferowały przepisy na swoje ciasta, surówki i typową dziś rzędkowicką potrawę : gotowaną kapustę z fasolą.

Nasze gospodynie są zawsze chętne i otwarte na różnego rodzaju wyzwania, co wiąże się z oderwaniem od życia codziennego na wsi. Z własnych środków organizują sobie wspólne wyjazdy, np. do Krakowa, Wieliczki, Niedzicy czy Oświęcimia. Nie lada wyzwaniem był dla nich udział w audycji radiowej i telewizyjnej pt.: „U Pana Boga za piecem”, gdzie przedstawiały obrządek ”darcia pierza” czy MISIE, czyli wesoły zespół przebierańców – Cyganki, Miś, Żyd, Dziad i Baba, który każdego roku możemy spotkać na ulicach Rzędkowic, we wtorek przed Popielcem.

Działalność naszego Koła jest w ciągłym kręgu zainteresowań ludzi związanych z kultywowaniem dziedzictwa kulturowego społeczeństwa żyjącego na wsi na terenie naszego województwa, czego przykładem jest książka pt.: „Świat obok nas” R. Garstki – fotografa i dokumentalisty historii regionalnej, w której to nasze panie również zajmują swoje miejsce. To właśnie podczas promocji tej książki ROK w Katowicach zostały zauważone i zaproszone do siebie przez przewodniczącą KGW w Łaziskach nad Olzą. Dwudniowy wyjazd okazał się świetną okazją do poznania tamtejszego folkloru i obyczajów, integracji ludzi z różnych środowisk i w różnym wieku. Cały pobyt zakończono uroczystą

Mszą Św., podczas której KGW wraz z Kapelą Jurajską dało oprawę wokalną i muzyczną.

WIELKOPOSTNE ĆWICZENIA W GÓRZE WŁODOWSKIEJ I ZDOWIE

W dniach od 19 do 21 lutego w parafii Najświętszej Maryi Panny Różańcowej i Świętego Franciszka z Asyżu w Górze Włodowskiej-Zdowie mieszkańcy tych dwóch miejscowości mieli możliwość duchowego przygotowania się do świąt Zmartwychwstania Pańskiego w ramach rekolekcji.

Można powiedzieć, że ćwiczenia wielkopostne mieszkańców Góry Włodowskiej rozpoczęły się w tym roku dzień wcześniej niż w Zdowie, gdyż w kościele, którego patronem jest średniowieczny włoski stygmatyk, 18. lutego jest dniem adoracji Pana Jezusa w Najświętszym

Sakramencie w ramach Doby Eucharystycznej (w Zdowie przypada ona 6 grudnia). W tym dniu oprócz całodziennego uwielbiania umieszczonego w monstrancji Ciała Chrystusa zostały odprawione dwie Msze święte, a w homilii ksiądz proboszcz Roman Dziembowski podkreślał sens i wielką moc modlitwy w nawiązaniu do fragmentu Ewangelii, gdzie Jezus mówi: „Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołajcie, a otworzą wam. Albowiem każdy, kto prosi, otrzymuje; kto szuka, znajduje; a kołającemu otworzą”(Mt 7,7).

Był to swego rodzaju wstęp do rekolekcji poprowadzonych w tym roku przez księdza Marka Pabicha, pracownika naukowego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego – asystenta w Katedrze Socjologii Makrostruktur i Ruchów Społecznych, piszącego pracę doktorską z socjologii.

W ciągu trzech dni, posługując się różnymi opowieściami, rekolekcjonista poruszył kilka kwestii niezwykle ważnych dla duchowości każdego człowieka, a przekładających się na jego rozwój i funkcjonowanie w życiu codziennym.

Punktem wyjścia było zauważenie, że wiara jako świadomy wybór powinna być fundamentem i siłą napędową życia człowieka, pomagającą przezwyciężać rozmaite problemy, przeciwności życiowe. Dlatego powinniśmy zadać sobie pytanie: czy nasza wiara jest żywa, czy jest

prawdziwą relacją z Bogiem, zawierzeniem Mu siebie, czy też może stanowi tylko powierzchowny rytuał religijny?

Jako że jednym z istotnych punktów w programie rekolekcji jest sakrament pokuty i pojednania, to podczas nauk rekolekcyjnych nie mogło zabraknąć również uwag dotyczących spowiedzi. Rekolekcjonista zwrócił uwagę na to, aby przede wszystkim, robiąc dokładny rachunek sumienia, potraktować ją poważnie, a nie tylko rutynowo „odbębnić”. Zauważył przy tym, że Pan Bóg jest nie tylko miłosierny i – jeśli tylko szczerze żałujemy – może odpuścić każdy grzech, ale także bardzo delikatny, bo nie każe nam publicznie wyznawać naszych czasem bardzo wstydlivych przewinień, lecz tylko w obecności kapłana związanego tajemnicą spowiedzi. Toteż wyznanie grzechów powinno być jak najbardziej szczerze, aby stanąć w prawdzie przed Bogiem, gdyż sakrament ten jest przede wszystkim spotkaniem z Nim.

Ksiądz Marek Pabich zwrócił szczególną uwagę na grzechy języka, na to, że często rozpowszechniamy informacje niesprawdzone, niesłużące żadnemu dobru, a poza tym – gdy się poważnie nad tym zastanowić – zupełnie nikomu niepotrzebne.

Często bowiem mniej mówiąc, a nawet milcząc, możemy zyskać więcej niż przez zbędne gadulstwo, co oczywiście nie znaczy, że nie trzeba nikogo upominać, gdy czyni źle. Owszem – trzeba, ale należy to robić umiejętnie, z troską o tego człowieka, a nie żeby tylko wytykać mu błędy. Poza tym powinno się mówić do tego kogoś, a nie obmawiać go za plecami.

Rekolekcjonista w swych naukach wielokrotnie odwoływał się do nauczania papieża Franciszka, przypominając o podstawowym powołaniu każdego człowieka – powołaniu do miłości, do okazywania której należy wykorzystywać każdą nadarżającą się okazję. Jej okazywanie należy przede wszystkim praktykować najpierw w rodzinie, chociażby poprzez uwzględnianie zdania współmałżonka (respektowanie wyrażenia „czy mogę?”), okazywanie wdzięczności nawet za najdrobniejszą rzecz (wypowiadanie słowa „dziękuję”) oraz umiejętność przepraszenia. Bardzo ważne jest również znajdowanie chociaż chwili czasu na codzienną rozmowę małżonków, a w przypadku kłótni (będących czymś zupełnie naturalnym w normalnym związku) godzenie się koniecznie przed snem. Nie zabrakło też odniesień do roli rodziców w wychowywaniu dzieci, która współcześnie zdaje się być coraz bardziej marginalizowana. Zgodnie z tym, co głosi papież, rodzice powinni potrafić poświęcić swój czas na zabawę z młodszymi i na rozmowę ze starszymi dziećmi, a nie powierzać ich w ręce zbyt wielu różnych „ekspertów”, nie zawsze mających dobry wpływ na rozwój i kształtowanie młodych ludzi.

Warto te wszystkie sugestie przemyśleć z pokorą, nie mówiąc bez zastanowienia: „mnie to nie dotyczy”. Wielki Post jest świetną okazją do tego, aby naprawdę zajrzeć w głąb siebie, a nie tylko szukać drzazg w oczach innych. Wówczas poranek wielkanocny i słowo „zmartwychwstanie” mają szansę zyskać odpowiedni sens.

Tomasz Mucha

PRZYGOTOWANIE DO NIEDZIELI PALMOWEJ

Po raz kolejny przygotowujemy się do świąt Wielkiej Nocy. W gorączce pracy, która zabija nas w tym czasie nie powinniśmy zapominać również o religijnych obowiązkach. Wielkanocny cykl zwyczajów i obrzędów otwiera Niedziela Palmowa.

Nasze gospodynie zapoczątkowały w naszej parafii robienie na tę okazję przepięknych palm. Umiejętnie gospodarując każdą wolną chwilą przygotowują sobie wcześniej różnego rodzaju rośliny, kolorowe wstążki i kwiaty wykonane z bibuły.

SKAUCI JURAJSKY

Po raz kolejny drużyny i druhowie Skautingu Jurajskiego na swoich cotygodniowych spotkaniach przy użyciu bibuły, nożyczek i innych

pomocy przygotowują własnoręcznie kolorowe kwiaty i ozdoby, z których powstanie palma wielkanocna. Tym to sposobem zbliżają się powoli do Niedzieli Palmowej upamiętniającej wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy, a która to w liturgii kościelnej

rozpoczyna Wielki Tydzień.

TRIDUUM PASCHALNE

Przeżywamy obecnie okres Wielkiego Postu, który przygotowuje nas, od strony duchowej, do właściwego przeżycia najważniejszych dni w roku liturgicznym – **Triduum Paschalnego**. Jesteśmy zgodni, że do szczególnych chwil trzeba się odpowiednio przygotować. Nie chodzi tu tylko o aspekt materialny (porządki, zakupy, odświętny strój, smaczne potrawy itp.), lecz przede wszystkim o naszą sferę duchową, o porządki w naszej duszy, naszym sumieniu. Jeżeli za bardzo skupimy się na sprawach przyziemnych, zabraknie nam czasu i sił na właściwe, czyli pobożne, religijne przeżycie tego świętego czasu. Przypomnijmy sobie, co oznacza **Triduum Paschalne** i jak wygląda liturgia tych dni.

„**Triduum**” oznacza trzy dni. Policzmy je: Wielki Czwartek, Wielki Piątek, Wielka Sobota i Niedziela Zmartwychwstania. Wychodzi na to, że są to cztery dni. Czy coś się nie zgadza? Musimy pamiętać, że w liturgii święto zaczyna się wieczorem dnia poprzedniego. Triduum Paschalne rozpoczyna się zatem wieczorem w Wielki Czwartek i trwa do nieszporów (wieczorna część liturgii godzin) Wielkiej Niedzieli.

Mamy więc trzy dni. Stanowią one jedno święto. W liturgii uobecnia się tajemnica męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa. Krzyża nie wolno oddzielać od zmartwychwstania!

„**Pascha**” – oznacza przejście. Pascha jest najważniejszym świętem Izraelitów, które upamiętnia przejście narodu wybranego z niewoli egipskiej do Ziemi Obiecanej. Pascha Chrystusa oznacza Jego przejście ze śmierci do życia. Jezus dokonał tego ze względu na nas, dla naszego zbawienia. Dla chrześcijan nie ma nic ważniejszego, nic bardziej godnego świętowania. Tak jak niedziela zajmuje główne miejsce w tygodniu, tak Triduum Paschalne stanowi szczyt roku liturgicznego. Jego liturgia stanowi spójną całość, a jej bogactwo i symbolika podkreśla znaczenie świętowanych wydarzeń.

Musimy pamiętać, że warunkiem owocnego przeżycia Triduum jest pełny udział we wszystkich nabożeństwach tego świętego czasu i w rozważaniu najważniejszych tajemnic naszej wiary.

LITURGIA TRIDUUM PASCHALNEGO

WIELKI CZWARTEK

Wieczorem sprawowana jest **msza Wieczery Pańskiej**, która stanowi pamiątkę Ostatniej Wieczery. W tym dniu wspominamy ustanowienie Eucharystii, sakramentu kapłaństwa oraz rozważamy nowe przykazanie miłości, które daje nam Chrystus. Śpiewamy uroczysty hymn „Chwała na wysokości”, podczas którego rozbrzmiewają dzwony. Potem milną, aż do Wigilii Paschalnej. W ich miejsce używane są **kołatki**, które symbolizują smutek, żalobę.

W czytanej Ewangelii słyszymy, że Jezus uniża się i obmywa nogi Apostołom. Na pamiątkę tego wydarzenia, po homilii, w niektórych kościołach, **kapłan obmywa nogi 12 mężczyznom**.

Na zakończenie uroczystości czeka nas jeszcze jeden obrzęd: przeniesienie Ciała Chrystusa do specjalnie przygotowanej **kaplicy – Ciemnicy**. Wchodzimy w czas Bożej męki...

WIELKI PIĄTEK

Wielki Piątek to dzień męki i śmierci Chrystusa. Chrześcijanie zachowują w tym dniu ścisły post (tylko jeden posiłek do syta) i wstrzeźliwość od pokarmów mięsnych. Tego dnia nie sprawuje się Eucharystii. W kościołach odbywają się nabożeństwa Drogi Krzyżowej, a po zmierzchu rozpoczyna się Liturgia Męki Pańskiej. Czcimy wówczas krzyż jako znak zwycięstwa, znak naszego zbawienia.

Liturgię kończy **przeniesienie Najświętszego Sakramentu do kaplicy, zwanej Bożym Grobem**. Monstrancja jest przykryta białym welonem na pamiątkę całunu, którym spowito martwe ciało Jezusa. Rozpoczyna się czuwanie przy Grobie Pańskim.

WIELKA SOBOTA

Jest to dzień trwania przy Grobie Pańskim. Rozważamy wówczas tajemnicę śmierci Jezusa oraz Jego zstąpienia do otchłani. To czas wyciszenia, skupienia w Kościele. Oczekujemy na zmartwychwstanie Pana.

W godzinach popołudniowych święcimy pokarmy, które spożywamy w czasie śniadania wielkanocnego, łamiąc się jajkiem

i składając sobie życzenia. Święcenie pokarmów na stół wielkanocny jest pięknym, ale jednak drugorzędnym wobec pozostałych obrzędów Wielkiej Soboty, obyczajem.

Powinniśmy pamiętać o adoracji Jezusa w Bożym Grobie. Kościół zachęca, aby powstrzymać się w tym czasie od spożywania pokarmów mięsnych.

WIGILIA PASCHALNA

Wigilia Paschalna rozpoczyna świętowanie Zmartwychwstania Pana Jezusa. Jest ona centralnym momentem Triduum Paschalnego i najważniejszą, najpiękniejszą celebracją w całym Roku Liturgicznym. Nie są to już ceremonie wielkosobotnie, ale celebrowanie tajemnicy nowego życia, które przynosi zmartwychwstały Chrystus.

Wigilia Paschalna rozpoczyna się w sobotę o zmroku, nocnym oczekiwaniem Zmartwychwstania. Płynnie przechodzi w radość ze spotkania z Panem, który nas odkupił przez swoją mękę, śmierć i zmartwychwstanie. Składa się z czterech części: **liturgii światła, słowa, chrztu i Eucharystii**.

Po zakończeniu Eucharystii Wigilii Paschalnej lub przed pierwszą, poranną Mszą Niedzieli Wielkanocnej ma miejsce procesja rezurekcyjna. Chrześcijanie ogłaszają całemu światu radosną wieść: otrzyście łzy, Chrystus przezwyciężył śmierć, daje nam nadzieję zmartwychwstania. Światło Zmartwychwstałego rozjaśnia mroki nocy, napędza ciemności ludzkich serc.

Małgorzata Mus

Redakcja: *ks. Mariusz Walczyk, Dorota Wnuk,
Marek Wnuk, Maria Wnuk, Małgorzata Ibek,
Marcin Muchowicz, Mikołaj Trzebuniak,
Tomasz Mucha, Małgorzata Mus, Piotr Kotyl*